

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
1.Bhar.241/2012/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2012. év október hó 30. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.235/2011/13. számú ítéletét -II. r. vádlott tekintetében - helybenhagyja.

A harmadfokú eljárás során felmerült 15.240,- (tizenötezer-kettőszáznegyven) forint bűnügyi költséget II. r. köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Balassagyarmati Városi Bíróság 2011. év július hó 6. napján kihirdetett 8.B.392/2008/89. számú ítéletével II. r. vádlott bűnösségét a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő csalás büntetében, a Btk. 274. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntetében és a Btk. 289. § (1) bekezdés a) és b) pontjába ütköző számvitel rendje megsértésének vétségében állapította meg, ezért őt halmazati büntetésül 500.000 forint pénzbüntetésre ítélte. II. r. vádlottat az 5 rb. bűnsegédként elkövetett jogosulatlan pénzügyi tevékenység büntette miatt emelt vád alól felmentette. A bíróság rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, a bejelentett polgári jogi igényekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen II. r. vádlott felmentés végett jelentett be fellebbezést.

A másodfokon eljáró Balassagyarmati Törvényszék a 2012. év március hó 20. napján kihirdetett 3.Bf.235/2011/13. számú ítéletével II. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és II. r. vádlottat a számvitel rendje megsértésének vétsége (Btk. 289. § (1) bekezdés a) és b) pont) miatt emelt vád alól felmentette. Egyebekben a II. r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú ítélet I. r. és III. r. vádlottakkal szemben jogerőre emelkedett.

A másodfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, II. r. vádlott fellebbezéssel élt felmentés végett.

Fellebbezését írásban is megindokolta, előadta, hogy vele szemben törvénytelen, illetőleg koncepciós eljárás folyt, a bíróság nem hallgatta ki részletesen 1. és 2. sértettet, kizárólag a rendőrségi eljárás során felvett tanúvallomásokat próbálta igazolni. Hangoztatta, hogy vele szemben operatív nyomozás is folyt, 1. sértett egy 1. személy nevű rendőrrel járt el, illetőleg ez a rendőr kérte 1. sértettet a feljelentés megtételére, a feljelentés ismeretlen személlyel szemben indult, de magából a feljelentésből is kiderül, hogy azt nyilvánvalóan rendőr írta. Több ponton is kifogásolta 1. sértett és 2. sértett tanúvallomását, hangoztatta, hogy 1. és 2. sértettek megkapták a pénzt, a szerződés aláírásánál pedig nem volt jelen. A Fővárosi Ítéltáblához címzett beadványában kiegészítette írásban benyújtott fellebbezését, amelyben megismételte, hogy tudomással bír az operatív eljárásról, 2. sértett kihallgatása során nem tudott feltárázó jellegű kérdéseket feltenni a tanúnak, és attól függetlenül, hogy ő vállalta a szembesítést, arra nem került sor. A hivatkozott polgári peres eljárásban azt vették figyelembe, hogy ellene büntetőeljárás folyik, és éppen a rendőrségi vádat kívánták azzal alátámasztani. Mellőzte az elsőfokú bíróság 2. személy tanúkenti meghallgatását, aki egyértelműen igazolta volna azon állítását, hogy 1. sértett átvette tőle az 1.000.000 forintot. Vitatta az ingatlan értékét, álláspontja szerint az lakottan pusztán 875.000 forintot ért. Ezzel az ügylettel kapcsolatban ő és a fia volt a károsult, nem pedig a 1. és 2. sértett. 1. és 2. sértett kétszer is jártak ügyvédnél, ahol elismerték a pénz átvételét. Hangoztatta, hogy a büntetőeljárás eddigi menete során sérültek a tisztességes eljáráshoz fűződő jogai, és Nógrád megyében folyamatos üldöztetésnek van kitéve.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.811/2008/4. számú átiratában a Balassagyarmati Törvényszék ítéletének - II. r. terheltet érintően - a helybenhagyására tett indítványt. Az ügyészség szerint a II. r. vádlott fellebbezése alaptalan, az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének, a vádlotti védekezésre figyelemmel a releváns tanúkat meghallgatta, a szükséges okiratokat tárgyalás anyagává tette és mérlegeléssel megalapozott tényállást állapított meg. A bűnösségre vont következtetése okszerű volt, és a cselekmények minősítése is törvényes. A II. r. vádlott az eljárás kezdetétől sérelmezte annak törvényességét, feljelentéssel is élt a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság munkatársai ellen, mert „1. és 2. sértett egymással összejátszva törvénytelen magánnyomozást folytattak ellene, azzal a céllal, hogy terhelő adatokat szerezzenek be róla és családjáról.” A Salgótarjáni Nyomozó Ügyészség Nyom.52/2006. számú határozatával e feljelentéssel kapcsolatos nyomozást megszüntette, a terhelt panaszát a Salgótarjáni Nyomozó Ügyészség megvizsgálta és alaptalannak találta. A terhelt mind a Nógrád Megyei Főügyészséget, mind az első fokon, mind a másodfokon eljáró bíróságot elfogultnak tartotta. Az ügyész elfogultságával kapcsolatban a Legfőbb Ügyészség a kizárást Bf.3828/2010. számú határozatával megtagadta, a bíróságok kizárásával

kapcsolatban a Fővárosi Ítéltábla 5.Bkk.11.069/2008. szám alatt hozott megtagadó határozatot.

A vádlott fellebbezése nem megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Be. 387. § (1) bekezdés alapján eljárva a fellebbezéssel támadott másodfokú ítéletnek II. r. vádlottra vonatkozó részét és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást felülbírált. A Be. 387. § (2) bekezdése értelmében, ha a másodfokú bíróság ítélete több bűncselekményről rendelkezett, a fellebbezés folytán a harmadfokú bíróság az ítélet minden rendelkezését felülbírálja, kivéve a másodfokú bíróság által az elsőfokú bíróság ítéletének felmentő vagy eljárást megszüntető rendelkezést helybenhagyó részét.

A Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság eljárása során betartotta az eljárási szabályokat, megalapozott tényállást állapított meg. Mind az első-, mind a másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az elsőfokú bíróság mérlegeléssel állapította meg ítéleti tényállását II. r. vádlott tagadásával szemben, a 1. és 2. sértett vallomására alapította azt, melyet az egyéb - a tárgyalás anyagává tett - bizonyítékok is alátámasztottak.

A felülbírálat eredményeként a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság ítéletének alapját képező tényállást megalapozott, valójában csak a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó, és ezáltal a felmentést célzó vádlotti fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás - melyet a másodfokú bíróság irányadónak fogadott el - az iratok tartalma alapján azonban kiegészítésre szorul annyiban, hogy a Salgótarján ... hrsz-ú ingatlan - amely természetben Salgótarján ... szám alatti fekszik - 2005. év szeptember hó 14. napján 3.000.000 forint forgalmi értéket képviselt, figyelemmel az ingatlant terhelő, a Salgótarján Megyei Jogú Város Önkormányzata javára és a ... javára bejegyzett jelzálogjogra, továbbá a munkáltatói kölcsön biztosítására bejegyzett jelzálogjogra figyelemmel. II. r. terhelt szándéka ezen ingatlan 1/2-ed tulajdoni hányadának megszerzésére irányult azt követően, hogy a 1. sértett tulajdonában álló 1/2-ed tulajdoni hányadot a ... Kft. korábban végrehajtási árverés során már megszerezte. Ezt célozta a 2. sértettel 2005. év szeptember hó 14. napján megkötött adásvételi szerződés, mely szerint 2. sértett 1/2-ed tulajdoni hányadát egy általa színleltnek tudott szerződéssel elidegenítette 1.000.000 forintért a ... Kft-nek, melyet II. r. terhelt képviselt. II. r. vádlott célja a szerződés megkötésével a teljes ingatlan tulajdonjogának megszerzése volt 2. sértett megtévesztésével, azért, hogy az ily módon a ... Kft. tulajdonába kerülő ingatlant további hitelügyletek keretében felhasználja, majd pedig értékesítse. II. r. vádlott csalárd tevőlegessége folytán 2. sértettet 1.500.000,- forintos kár érte. Ezzel a kiegészítéssel a tényállás mindenben megalapozottá vált és a harmadfokú eljárásban is a felülbírálat alapját képezte [Be. 388. § (1) bekezdés].

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az első- és a másodfokú bíróság a vagyon elleni bűncselekmény kapcsán okszerűen vont következtetést II. r. vádlott bűnösségére, melyet a rendelkezésre álló bizonyítékok - így különösen 1. és 2. sértett tanúvallomása, az azt alátámasztó polgári eljárás iratanyaga és a további okirati bizonyítékok kétséget kizáróan alátámasztanak, emellett a cselekmény minősítése is törvényes. A Fővárosi Ítéltábla mindenben osztja másodfokú bíróság jogi indokolását (másodfokú ítélet 3. oldal utolsó bekezdésében foglaltak), annak további kiegészítése szükségtelen.

A II. r. terhelt által előterjesztett fellebbezésben foglalt érvek - melyek teljes mértékben egyeztek az elsőfokú eljárás során előadott kifogásokkal, észrevételekkel, kizárási kérelmekben foglaltakkal - a harmadfokú eljárásban nem foghattak helyt, tekintettel arra, hogy azok alapvetően a bizonyítékok mérlegelését és az ennek alapján aggálytalanul megállapított tényállást támadták. Az egyéb, nem az ítéleti tényállásban foglaltakhoz kapcsolódó kifogásokra vonatkozó - azokat elutasító - határozatok pedig az iratok között már rendelkezésre állnak.

A másodfokú bíróság megalapozott és helyes döntést hozott akkor is, amikor II. r. vádlottat felmentette az ellene számvetel rendjének megsértése vétsége (Btk. 289. § (1) bekezdés a) és b) pontja) miatt emelt vád alól, ezen bűncselekmény ugyanis a 2011. évi CL. törvény értelmében 2012. január 1-i hatállyal úgy módosult, hogy az irányadó tényállásban foglalt cselekmény már nem bűncselekmény. A jogalkotó dekriminalizálta az alapeseteket és csak a korábbi minősített eseteket emelte büntetendő magatartássá, büntettként.

A büntetés kiszabása során az eljáró bíróságok részletesen és gondosan feltárták a súlyosító és enyhítő körülményeket. A másodfokú bíróság a felmentő rendelkezés ellenére sem látott lehetőséget a terhelttel szemben kiszabott büntetés további enyhítésére, a törvényes és összegszerűségét illetően is megfelelő joghátrány további enyhítésére a Fővárosi Ítéltábla nem talált elfogadható indokot.

A harmadfokú eljárás során felmerült 15.240,- forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2012. év október hó 30. napján

. Rédei Géza s.k.. Vincze Piroska s.k.. Mató Ágnes s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 3.Bf.235/2011/13. számú ítélete II. r. vádlottal szemben a Fővárosi Ítéltábla 1.Bhar.241/2012/8. számú végzése folytán a mai napon jogerőre emelkedett.

Budapest, 2012. év október hó 30. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül: